

254. Het Groene Boekje Dictee

Een wintervertelling in nieuwe spelling

In het duister van de winternacht, die boven de noordpoolcirkel een halfjaar duurt, turen Eskimo's in hun ijzige iglo's ingespannen naar een computerscherm waarop in fullcolourbeelden een vrolijke verre wereld voorbijkomt; een wereld die zo contrasteert met de zwart-witfilm die hun dagelijks leven verbeeldt, dat hij tegelijk uitnodigt en angst inboezemt.

Buiten liggen eskimohonden langs de ijsblokken van het zelfgebouwde stulpje innig tevreden te slapen onder de rulle sneeuw, dicht tegen elkaar aan om de schaarse lichaamswarmte te delen en zich niet bewust van de wereld die hun baasjes en vrouwtjes hebben gedownload van internet, terwijl ze zich binnen laven aan de warmte van een nepopenhaard: een houtvuur in het geometrisch centrum van hun eenvoudig onderkomen, dat in de winter het middelpunt vormt van hun bevroren universum.

Het is nu bijna verleden tijd dat dit noeste Arctische volk zich achter sledehonden door de onherbergzame witte vlakke naar het jachtgebied liet vervoeren om te jagen op zeehonden of de Groenlandse walvis, dat immense zeezoogdier waarbij vergeleken de kleine kajakken van de kordate jagers nog nietiger lijken dan ze toch al zijn, want ook de Inuit kennen inmiddels de geneugten van de nieuwe tijd met zijn sneeuwscooters en mobiele telefoons, en ze zijn zelfs niet langer tv'loos.

Hoe anders vergaat het de Kerstman, die sinds jaar en dag voor zijn corebusiness is aangewezen op zijn trouwe, maar wat sullige rendieren - waarvan er een zelfs doorlopend een rode neus schijnt te hebben - want hoewel elfen beweren dat hij weleens ge-e-mailed heeft, worden de cadeaus altijd nog gedachteloos afgeleverd door de schoorsteen, of bij gebrek daaraan neergezet bij een kachel, steevast in de buurt van een kerstboom.

Zijn bebaarde medekindervriend annex concurrent Sinterklaas, die de laatste jaren zijn statige mijter doordeweeks pleegt te vervangen door een trendy baseballcap, is daarentegen al menigmaal sms'end gesignaleerd; de goedheilig man is de mening toegedaan dat hij op technologisch gebied niet mag onderdoen voor zijn hulpsinterklazen, die hun adressenbestanden voor pakjesavondbezoeken tegenwoordig in een palmtop opslaan.

Wellicht heeft de oude bisschop een digicursus voor 65+'ers gevolgd en koopt hij zijn presentjes online, maar net als zijn Angelsaksische seminaamgenoot weigert hij halsstarrig de aflevering ervan over te laten aan een gerenommeerde bezorgservice; door weer en wind galoppeert hij met zijn gracieuze schimmel Amerigo over de gladde daken - men moet er niet aan denken hoe Sints re-integratietraject eruit zou zien, mocht hij ten val komen en zijn broze botten breken.

Gelukkig heeft Sint-Nicolaas zijn humanresourcesmanagement goed onder de knokige knieën en kan hij terugvallen op zijn bonte verzameling pietermannen, die hij bijwijlen welluidend toespreekt; en daaraan kan de rondbuikige Kerstman niet tippen, want die brengt doorgaans niet meer te berde dan de soundbite 'ho, ho, ho', iets wat hoogstens in de laatnegentiende-eeuwse samenleving nog als een adequate weergave van een rijk innerlijk leven kon worden beschouwd, maar wat nu toch als weinig eloquent wordt ervaren.

Het warmbloedige Spaanse ros Amerigo verbeidt in december in ons gure land de tijd dat hij weer mag terugkeren naar zijn grazige weiden met malse paardenbloemen; uren kan hij bij een incidentele ontmoeting met zijn rendiercollega's uitweiden over de geneugten van de eerste hapjes molsla die na een dieet van winterpeen en bosjes stro weldadig het gehemelte strelen, waarop de trekkers van de arrenslee met wrevelige spijt moeten vaststellen dat zij niet zo een-twee-drie een soortgelijke culinaire ervaring kunnen opdissen.

De haute cuisine is boven de poolcirkel ondervertegenwoordigd en evenmin heeft men er ervaring met de wereldkeuken: naar de ingrediënten voor couscous, traditioneel bereid in een tajine, zal men tevergeefs zoeken, evenals naar een sushibar, en of de koosjere keuken zich verdraagt met een dieet van rendiervlees is onbekend, zoals ook te betwijfelen valt of er wel halal wordt gekookt - het zal vast nog lang duren voor de eerste boerka op de Noordpool wordt gesignaleerd.

Zoals u weet lopen wintervertellingen altijd goed af, en dat is in de nieuwe spelling nog steeds het geval: de bisschop van Myra nodigt zijn noordse evenknie in januari uit in het zonnige zuiden voor een pittige paella en een goed glas mader, een historische ontmoeting waarvan de ganse wereld, van de Australische Aboriginal tot de Alaskaanse indiaan via de webcam mag meegenieten.